Ч. 6 — Субота 9 (21) сѣчня 1893. — Рôкъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адмiнiстрацiя: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакцiя: ул. Францiсканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламацiи неопечатанй вôльнй вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Администрацiи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провiнцiи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Рада державна.

На засѣданю Палаты пословъ дня 18 с. м. вела ся дальша дебата надъ буджетомъ, а именно надъ титуломъ „дороги и будôвлѣ водні.“ Пос. Скаля представлявъ, що въ державнôмъ урядѣ будôвництва вôдношене числа низшихъ урядниковъ до высшихъ не есть вôдповѣдне и для того лишь мале число технiкôвъ зголошуе ся до службы державнои. Бесѣдникъ поставивъ резолюцiю взываючу правительство, щобы число урядниковъ вôдъ IX ранґи въ гору вôдповѣдно збôльшило, а выдатокъ увзглядинло въ прелiмiнари на 1894 р. Пос. Ґазе звернувъ увагу на злый станъ дорôгъ, сполучаючихъ Шлескъ зъ Галичиною и поставивъ резолюцiю въ справѣ выставленя зелѣзного мосту межи Бѣльскомъ а Бялою.

Пос. Ґесманъ обговорювавъ дѣяльнôсть комисiѣ для реґуляцiѣ Дунаю и доказувавъ, що засады, якихъ придержуе ся та комисiя, сутъ хибнй. — Пос. Кафтанъ обговорювавъ справу сплавныхъ каналôвъ въ Австрiи. Въ Австрiи есть дуже велика неохота — казавъ вконци бесѣдникъ — до технiчного поступу, бо мiнiстеръ фiнансôвъ розглянувши ся по Нѣмеччинѣ, Бельґiи и Голяндiѣ мôгъ бы вôдтакъ зъ радостiю сказати, що знайшовъ нове богате жерело посередныхъ и безпосередныхъ податкôвъ. Въ Австрiи розпôчнуть ся розслѣды надъ сею справою ажъ тогды, коли другй державы черезъ свои комунiкацiи воднй замкнуть намъ дорогу до свѣтовыхъ торгôвъ. Бесѣдникъ обговорювавъ вôдтакъ будову пристани въ Празѣ.

По промовахъ ще кôлькохъ бесѣдникôвъ закрыто вôдтакъ засѣдане.

Въ комисiи буджетовôй при титулѣ „унiверситеты“ пôдпиравъ пос. Пiнiньскiй бажаня львôвского унiверситету въ справѣ будовы анатомiчного института и реконструкцiѣ до будовы унiверситетского будынку. — Пос. Романчукъ домагавъ ся при маючôмъ заснувати ся медичнôмъ факультетѣ при львôвскôмъ унiверситетѣ установленя катедры зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ.— Мiн. просвѣты дръ Ґавчъ вôдповѣвъ на то, що будова анатомiчно-фiзiольоґiчного института може розпочати ся вже зъ весною Въ справѣ будовы двохъ другихъ институтôвъ, якъ и въ справѣ реконструкцiѣ головного будынку, ведуть ся теперь переговоры, а кошты будуть выносити около мiлiона. Що до жаданя пос. Романчука въ справѣ руского языка выкладового при медичнôмъ факультетѣ, сказавъ п. мiнiстеръ, що треба зачекати на внесення компетентныхъ властей галицкихъ. — Пос. Козловскiй зазначивъ конечнôсть збôльшеня выдатку зъ фондôвъ державы на електротехнiчный институтъ и у Львовѣ. По семъ принято титулъ: „унiверситеты и технiки“ разомъ зъ поставлеными резолюцiями.

Справы краевй.

(*Внесеня Выдѣлу краевого въ справѣ утвореня въ Галичинѣ новыхъ судôвъ*). На пôднесене добробыту въ краю, оживлене промыслу и торговлѣ незмѣрно впливае полекша у вымѣрѣ справедливости, а вôдтакъ вôдповѣдне до населеня, догôдне и приступне розложене судовыхъ округôвъ и ихъ осель.

Спонуканый тыми засадами Выдѣлъ краевый вôдъ початку свого истнованя слѣдивъ у тôмъ напрямѣ потребы нашого краю и предкладавъ Соймови пôсля закона державного зъ 11 червня 1868, богато внескôвъ, щобы спытавъ Правительство о гадку и въ справѣ заведеня трибуналôвъ першои инстанцiи и въ справѣ судôвъ повѣтовыхъ въ рôжныхъ мѣсцевостяхъ краю. На тй внесеня Соймъ радо годивъ ся.“

Богато зъ тыхъ жадань правительство увзглядинло, але декотрыхъ ще дотеперъ не полагоджено. Отже Выдѣлъ краевый выготовивъ справоздане для Сойму и поставивъ тамъ внесене, щобы Соймъ вôзвавъ Правительство, абы для запевненя належного вымѣру справедливости въ краю нашôмъ установило якъ найскорше: трибуналъ першои инстанцiѣ зъ осѣдкомъ въ мѣстѣ Чортковѣ и новй суды повѣтовй: въ Пôдволочискахъ, Жабю, Яворжнѣ, Озерянахъ, Закличинѣ, Отинiи, Болшôвцяхъ и Вельополи, постепенно въ згаданôмъ порядку.

Въ цвѣтни 1892 внесла громада и обшаръ двôрскiй въ Закопанôмъ просьбу до Сойму о утворене нового суду повѣтового въ Закопанôмъ. Сю просьбу передавъ Соймъ Выдѣлови краевому до розслѣду.

Выдѣлъ розслѣдивъ сю справу и показало ся, що лише громада Поронинъ въ новоторскôмъ повѣтѣ, узнала потребу утвореня нового суду, але зъ оселею въ Поронинѣ, а не въ Закопанôмъ; — иншй-жь громады, що надавали ся до прилученя до будучого округа судового въ Закопанôмъ, заявили, що повѣтовй суды, до котрыхъ теперь належать, зовсѣмъ вôдповѣдають ихъ потребѣ и выстають для належного вымѣру справедливости.

Зъ тыхъ причинъ ухваливъ Выдѣлъ краевый поставити Соймови внесеня, щобы надъ просьбою о утворене нового суду повѣтового въ Закопанôмъ перейшовъ до порядку дневного.

Громады и обшары двôрскй: Пшецлавъ, Подôле, Вылôвъ, Болоне, Келкôвъ, Княжничѣ, Пôдлѣшаны, Рыдзôвъ, Воля мѣлецка, Пятковичѣ и Грибôвъ внесли на весняной сесiи мин. року до Сойму просьбу о вылучене ихъ зъ о-

---

2)

Божiй часъ.

Оповѣдане зъ недавнои минувшости

Написавъ Т. Кудриньскiй.

(Дальше.)

III.

Була недѣля. День вынавъ незвычайно горячiй. Такои „некоты“ ще не було того лѣта. Холупска церква, що здалека выглядала якъ невеличка альтанка межи липами, була повна селянъ. Не зважаючи на спеку, холупôвцѣ по рôдному давному звычаю були одягненй по святочному: однй въ товетй свитки, другй въ жупаны.

Въ церквѣ они набожно молились о спасене вôдъ пошести, однакъ слова, котрй они вымавляли, не були такй, якъ у знаныхъ загально молитвахъ. Холупôвцѣ не такъ просили Бога о знѣвечене холеры, якъ радше просили саму холеру покинути чимскорше село. Богато селянъ пильно били поклоны и говорили: „вôдступи, вôдôйди и бôльше не прийди въ вѣки вѣковъ — амѣнь!“

По богослуженю говоривъ о. Григорiй проповѣдь. Панъ-отецъ намагавъ ся зô всѣхъ силъ, щобы доказати давно знану холупôвцямъ правду, що холера то допустъ божiй, що въ смерти и въ житю воля божа; все дѣесь такъ, якъ Вôнъ хоче.

По богослуженю просили о. Григорiя вôдправити того дня водосвятє и молебенъ на рѣцѣ. Почалась процесiя.

На далекôмъ березѣ коло млына накрыли селяне стôлъ хлѣбомъ и сôлю. Мѣсце довкола стола замели и прочистили. До воды поклали доску, а передъ столомъ розôслали полотенце.

Ожидаючи процесiѣ зъ церкви, тутъ зôбралась купка селянъ и завела таку розмову:

— Отъ некота, хоть бы трохи подуло.

— Еге, листь на деревѣ сохне, отсе диво. Нѣколи ще такъ не було.

— Треба-бъ рака въ землю закопати, може погода перемѣнить ся.

— А таки такъ. Може похолоднѣйшае, а тодѣ и холера, дасть Богъ, пройде.

Замовкли.

— А чули? — спытавъ оденъ парень — ажежъ бабѣ Устимѣ приснила ся.

— Хто?

— Атже сама вона — холера. Устима каже: нѣбы явила ся ѣй и сказала: „готуйте менѣ ино трьохъ, бôльше я не возьму.“ Такъ и сказала...

— Та що то бабѣ Устимѣ — перебивъ другiй селянинъ. — Ось Харита своими очима еѣ саму бачила, якъ ходила поза селомъ.

Задивъ перебѣгъ по лицяхъ всѣхъ присутныхъ.

— Ой? не вжежъ? коли?

— Вчора ввечерѣ.

— Допустъ божiй! Що се таке? За що Господь Богъ карае насъ? — почулось зô всѣхъ сторôнъ.

До купки пôдôйшла старуха зъ живыми, хитрыми очима. То була сама Харита. Всѣ звернулись сейчасъ до неи.

— Бачила?

— Бачила — вôдповѣла Харита рѣшучо— и еѣ очи глянули по бокахъ.

— Якажь вона?

— Якъ то яка? Звѣстно: така сама... баба тай годѣ, якъ нѣбы ляхôвка въ зеленôй хустцѣ. Иде, головою хитае та все шепче щось таке...

— Щожь вона тобѣ казала?

— Стала здалеку за городомъ тай пытае:— „Харито, а якъ у васъ ложки мыють? въ однôй водѣ, чи въ двохъ?“ — „Аджежъ у двохъ“— кажу. — „Ну, то добре, — каже — буду у васъ чотири недѣлѣ.“ Такъ и сказала. Я кинула за нею дубовымъ листомъ, а вона и щезла.

Всѣ дзвоны загули.

„Къ Богородицѣ прилежно нинѣ притецѣмъ грѣшнiи“ — розлягъ ся голосъ дячка за сусѣдною хатою. Походъ наближавъ ся.

Селяне поскидали шапки, окружили тѣсно панъ-отця и стали молити ся.

Поломѣнь свѣчокъ горѣла у воздусѣ

круга суду повѣтового въ Радомысли, а придѣлене до округа суду пов. въ Мѣльци.

Головною причиною жадань громадъ, пôдписаныхъ на просьбѣ, есть установа нового уряду податкового въ Радомысли, що урядуе на цѣлый округъ радомыскій, а вôдтакъ вôдмова властей скарбовыхъ у справѣ лишеня ихъ въ приналежности до уряду податкового въ Мѣльци.

Рада пов. въ Мѣльци пôдперла жадане просячихъ громадъ, але власти судовѣ зъ огляду на хôдъ справъ въ обохъ судахъ и противне теперѣшнимъ замѣрамъ Правительства и краю змагане до побôльшуваня истнуючихъ округôвъ судовыхъ, годятъ ся лише на прилучене трехъ найблизшихъ до Мѣльця положеныхъ громадъ: Княжничѣ, Пôдлѣшанъ и Волѣ мѣлецкои.

Выдѣлъ краевый зазначивъ у своимъ справозданю до Сойму, що взагалѣ беручи обшаръ мѣецкого староства, зъ огляду на топоґрафичне положене его и населене, є потреба утворити въ границяхъ того повѣта третій судъ повѣтовый; притôмъ дали бы ся усунути иншѣ недогоды вôдповѣднымъ умѣщенемъ осѣдкôвъ судовыхъ властей и податковыхъ.

Однакъ доки сего не буде, Выдѣлъ краевый думає, що на теперъ добре бы було лише вылучити зъ округа суду повѣтового радомыского и прилучити до округа мѣлецкого суда три мѣсцевости, вказанѣ высшимъ судомъ краєвымъ, а то: Княжничѣ, Пôдлѣшаны и волю мѣлецку — и таке внесене ухваливъ Выдѣлъ краєвый поставити Соймови.

Галицкѣ зелѣзницѣ мѣсцевѣ.

На оногдѣшнôмъ засѣданю Палаты пословъ внесено проектъ закона въ справѣ будовы схôдно-галицкихъ зелѣзниць мѣсцевыхъ. После сего проекту, Правительство уповажнене выбудовати зъ концесією слѣдуючѣ шляхи зелѣзничѣ: 1. зъ Копычинець черезъ Теребовлю и Островъ до Тернополя; 2. зъ Гадинковець черезъ Борщôвъ до мѣсцевости Иване пусте зъ вôдногою Тересинъ-Скала; 3. зъ Калинôвщины черезъ Ягольницю до Залѣщикъ.

Концесія має бути выдана товариству акційному на 90 лѣтъ зъ засторогою, що Державѣ вôльно выкупити єѣ, закимъ мине концесія. Кошты будôвлѣ разомъ зъ таборомъ перевозовымъ и процентами интеркалярными, обчислено на 9,946.000 зр. Шляхъ зъ Копычинець до Тернополя довгій на 74 кільометры, зъ Гадинковець до Иваня пустого 62 клм., вôднога зъ Тересина до Скалы 11 клм., шляхъ зъ Калинôвщины до Залѣщикъ 55 клм.; загальна довжина выносить отже 202 клм., такъ, що на кільометеръ припадає пересѣчно 49.237 зр. коштôвъ. Зъ вынимкомъ шляху вôдъ Тернополя до Острова, котрый буде збудованый, якъ головна зелѣзниця, всѣ прочѣ шляхи мають будовати ся якъ зелѣзницѣ мѣсцевѣ о звычайнôмъ шляху, а то найдальше до пяти лѣтъ вôдъ дня концесіѣ; се не перешкаджає тому, щобы лініѣ вчаснѣйше выкôнченѣ не вôддати вчаснѣйше до публичного ужитку.

Зъ коштôвъ будôвлѣ має покрыти край спôльно зъ адъяцентами міліонъ зр. тымъ способомъ, що за ту суму возьмуть акціѣ по цѣлôй вартости номінальной; решту коштôвъ, т. є. 8,946.000 зр., мають зыскати еміссією акцій зъ правомъ першеньства, що до 4-процентовыхъ на 9 міліонôвъ зр.: тѣ облиґаціѣ будуть такожь мати першеньство передъ акціями краю и адъяцентôвъ.

Що до рентовности проектованыхъ шляхôвъ, дуже докладнѣ и кôлька разôвъ повтаряни студіѣ довели до того результату, що при примѣненю тарифы скарбовыхъ зелѣзниць не можна бы сподѣвати ся бôльшого, чистого доходу, якъ 125.000 зр. на рôкъ; однакъ колибъ ужити тарифы такои, якъ на буковиньскихъ зелѣзницяхъ мѣсцевыхъ, то чистый дохôдъ выносивъ бы близько 400.000 зр. Тому Правительство обѣцяло пôдпирати пôдприємство зô Скарбу пôдъ засторогою, що оплата на новыхъ шляхахъ буде така, яку означає тарифова система згаданыхъ буковиньскихъ зелѣзниць. Помôчь скарбова полягає на заґварантованю опроцентованя (по 4 вôдъ сотки) и амортизаціѣ акцій зъ правомъ першеньства на міліонъ та облиґацій на девять міліонôвъ. Тому що тѣ облиґаціѣ мають бути уморенѣ въ 75-ти лѣтахъ, то черезъ той часъ ґваранція скарбова (на ладъ задатку) доходила бы 424.706 зр., а черезъ слѣдуючихъ 15 лѣтъ лише 89.942 зр. Справдѣ — кажуть мотивы — выпаде Правительству черезъ тыхъ 75 лѣтъ платити рôчно лише 25.000 зр. задатку ґваранційного, а въ слѣдуючихъ 15 лѣтахъ не лише не буде потребувати платити, але навпаки пôдприємство буде такъ оплачувати ся, що легко буде єму сплатити скарбови всѣ задатки. Впрочôмъ у тôмъ обрахунку зовсѣмъ не увзглядненo скорого зросту перевозôвъ на новыхъ шляхахъ, котрого цѣлкомъ певно можна сподѣвати ся. Не узглядненo такожь користей, якѣ скарбовѣ зелѣзницѣ мати-муть, бо новѣ шляхи будуть для нихъ шляхами спомагаючими.

Будова має вôдбувати ся пôдъ безпосереднымъ доглядомъ правительственныхъ властей, а зарядъ и рухъ вести-ме Генеральна дирекція скарбовыхъ зелѣзниць на рахунокъ акційного товариства.

Переглядъ полiтычный.

W. Allg. Ztg. доносить, що ґр. Таффе поручивъ подати собѣ на письмѣ запроектованѣ всѣми партіями поправки до проекту програмы бôльшости. Вôдповѣдно змѣнена и принята радою міністрôвъ проґрама буде передовсѣмъ предложена Є. Вел. Цѣсареви до затвердженя а вôдтакъ ажь розпôчнуть ся на ново конференціи зъ всѣма проводирями партій. Въ сѣй самôй справѣ доносять знову до Czas-у, що задачу переробленя проекту бôльшости парляментарнои на пôдставѣ поправокъ, порobленыхъ лѣвицею, поручено міністрамъ Штайнбахови и Ґавчови. Перероблена проґрама буде предложена Є. Вел. Цѣсареви, а вôдтакъ ажь розпôчнуть ся дальшѣ переговоры.

„Прав. Вѣстникъ“ оголосивъ вôдповѣдь царя на новорôчнѣ желаня мѣста Москвы. Въ тôй вôдповѣди знаходять ся такѣ слова: Нехай Всевышній услишить нашѣ молитвы та нехай и сей рôкъ буде рокомъ мира и щастя для Россіѣ.

До Одессы прибуло въ чотирохъ партіяхъ 400 Сербôвъ, котрыхъ правительство россійске думає поселити въ екатеринославскôй ґуберніи.

Зъ Каіру доносять, що Ріязъ-паша именованый презесомъ кабінету и міністромъ справъ внутрѣшныхъ. Прочѣ теки задержали давнѣйшѣ міністры.

Новинки.

Львôвъ дня 20 сѣчня.

— **Погорѣльцямъ громады Комарôвка**, въ пов. бережаньскôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 200 зр, за помоги.

— **Перенесеня.** П. Намѣстникъ перенѣсъ концепіста Намѣстництва Волод. Бентковского зô Старого мѣста до Рошова и практиканта концептового Віктора Луцкого въ Думановы до Турки.

— **Допоаняючій выбôръ** двохъ членôвъ рады повѣтовои въ Турцѣ зъ бôльшихъ посѣлостей, ровписаный на день 21 лютого с. р.

— **Въ честь Впреосв. Митрополита** Сильвестра Сембратовича устроили въ суботу дня 14 сѣчня питомцѣ рускои духовнои семинаріи вечерокъ. Вечерокъ розпочавъ вступною бесѣдою п. Ступницкій, питомець IV

рôвно и неповорушно. Хочь бы маленькій вѣтрець.

Лиця у всѣхъ були обгорѣлѣ и спочене. За товпою лежали на пѣску хорѣ на холеру и стогнали. Коли заспѣвали „Спаси Господи“ и панъ-отець освятивъ воду, хорыхъ сейчасъ взяли попôдъ руки и посадили въ ставъ. Вôдтакъ по водосвятю зачавъ ся молебенъ, щобы Богъ выратувавъ ихъ вôдъ холеры и зôславъ дощь на суху землю.

По молебени довго стояли Холупôвцѣ на березѣ коло стола и то спозирали на хорыхъ то показували рукою на овидъ. Вôдъ хорыхъ сподѣвались они выздоровленя, а вôдъ овиду — тучѣ и дождю. А що небо було такъ якъ перше ясне, безъ хмаринки, а хорѣ стогнали щоразъ голоснѣйше, то селяне сказали кôлька разôвъ: „Божа воля, якъ той казавъ“ и розôйшлись домôвъ. Хорыхъ оставили въ водѣ пôдъ доглядомъ дѣда Нечипайла; а щобы котрый зъ нихъ не вôдплывъ на глубоке мѣсце, то коло кождого вбили стовпъ и до него привязали хорого шнуркомъ, протягненымъ попôдъ пахи.

На березѣ сидѣла родина и не знаючи, якъ зарадити лиху, плакала. Молодицѣ зъ плачемъ прали тутъ же бѣле, а ихъ маленькѣ дѣти ловили рыбу на удки.

IV.

Сонце склонилось до заходу. Вечерѣло, але спека не менчала. Дѣдъ Нечипайло сидѣвъ надъ водою и плѣвъ постолы. На хорыхъ не звертавъ вôнъ бôльшои уваги. Вôнъ уже привыкъ до ихъ стонôвъ. Часомъ вôдкладавъ постолы и говоривъ: „Божа воля, божій часъ....“

Наразъ по тôмъ боцѣ ставка задзвенѣвъ дзвоникъ. Дѣдъ почавъ прислуховати ся. Дзвоникъ дзвенѣвъ яснѣйше. Дѣдъ вставъ на ноги и приставивъ руку до очей. Давно вже въ Холупѣ не чули дзвоника.

— Щобъ се таке?... Кого Богъ несе?...

Дзвоникъ розлягавъ ся все близше и близше. Дѣдъ завмеръ въ поставѣ слѣдячôй. Ось вкôнци на горбку за сосновыми корчами показалась у хмарѣ густого пылу трôйка коней и брычка въѣхала скоро на податну греблю, порôсшу по обохъ сторонахъ дуже старыми вербами.

— Ой! начальство! — майнуло въ головѣ дѣда. — Що тутъ теперь робити? — Першою думкою у него було чимъ скорше втѣкати. Вôнъ уже взявъ лико пôдъ паху и заложивъ ногу черезъ плôтъ, але думка, що вôнъ тутъ поставленый громадою и служить громадѣ, здержала его вôдъ побѣгу. Вôнъ вернувъ ся, поспѣшно поклавъ постолы и сказавъ: „нехай буде — по буде!“

Трôйка проѣхала греблю и пустилась до дѣда. Въ брычцѣ сидѣвъ справникъ зъ докторомъ. Справникъ замѣтивъ ще зъ греблѣ холупôвску кварантану. Вôнъ горѣвъ вôдъ нетерпячки зачати лайку.

— То... То... то... — закричавъ справникъ, коли трôйка станула. Вôдъ зворушеня вôнъ не мôгъ слова промовити. Кулаки его стискались.

Вкôнци дѣдъ налякавъ ся, стоявъ нѣ живый нѣ мертвый и водивъ по бокахъ очима.

— Що се таке! — крикнувъ справникъ.

— Простѣте, помилуйте — просивъ Нечипайло, падаючи въ ноги. — То не я... єйбогу, не я... Се тôлько молебенъ бувъ. Миръ, значить, положивъ ихъ сюда въ Божій часъ.

— Що? що таке? положивъ миръ... хто позволивъ? по чийому приказу? якъ смѣли? — кричавъ дальше справникъ. Очи его налились кровю вôдъ гнѣву. — Докторъ, подивѣть но ся, що выдумали?

Докторъ — нѣмець, солідный старый чоловѣкъ зъ товстымъ лицемъ и густыми бокобородами, склонный бôльше до пообѣдного сну въ таку горячу пору, якъ до енерґічного слѣдства, дививъ ся байдужно въ воду и повтарявъ: o mein Gott, o mein Gott!

— Ва-вашои милости, ой не погубѣте! — благавъ дѣдъ. — Я имъ нѣчого.. то бувъ молебенъ... вони самѣ, вашои милости, вони рачкують тôлько... то нѣчого...

року, почо̂мъ наступили продукцій хоральни по̂дъ проводомъ п. Яросевича. По̂днести тутъ належить стишокъ уложеный зъ нагоды именинъ Впреосв. Митрополита и во̂ддеклямованый авторомъ п. Даниловичемъ. Въ имени Митрополита подякувавъ настоятелямъ семинаріи и питомцямъ за любовь оказану своему архипастиреви впр. митратъ Сѣнгалевичъ. По вечерку запросивъ ректоръ семинаріи о. крил. Бачиньскій всѣхъ присутныхъ гостей до себе на гостину.

— **Во̂дъ головы комітету будовы руско-народного театру,** Вп. рад. о. Василя Ильницкого одержали мы письмо, поясняюче точнѣйше и доповняюче деякй ухвалы тогожь комітету, запавшй дня 10 с. м. а поданй нами въ ч. 1 нашои часописи въ рубрицѣ новинокъ, и такъ: а) Точка друга не була ухвалена; справдѣ по̂дносили деякй члены гадку о збираню складокъ по цѣло̂й Австріи, але еѣ во̂дложено на по̂знѣйшій часъ; б) складки на будову театру надсылати треба на руки скарбника, рад. Теофиля Бережницкого (ул. Театральна ч. 8 II. п.), але не такожь и на руки редакціѣ „Дѣла"; в) Ухвалы комітету суть правосильнй, наколи на засѣданю есть присутный голова або заступникъ его, секретарь и еще трохъ, отже разомъ пять члено̂въ комітету; г) комітетъ збересь 31 сѣчня на друге засѣдане, а во̂дтакъ буде збиратись правильно два разы на мѣсяць, кождого вто̂рка.

— **Подяка.** Нижше по̂дписанй въ имени цѣлои парохіѣ почитуємо собѣ за святый обовязокъ вложити прилюдну подяку Всечестнѣйшому о. Емиліянови Левицкому за его працю около хвалы Божои и добра парохіянъ. Въ сихъ тяжкихъ часахъ о грошь, не маючи нѣякихъ фондо̂въ и то̂лько своєю запопадливостею, мимо подо̂йшлого вѣку занявъ ся передъ ко̂лькома роками выставленємъ мурованого дому Божого а въ р. 1892 величавымъ его украшемъ у внутри. За тй отже ревнй труды нехай удѣлить Всевишній ему силъ и здоровля до працѣ около св. церкви и просвѣщеня парохіянъ. — Громада Тартако̂въ мѣсто, село и Тартаковець: *А. Жужма, М. Сохань, М. Заблоцкій, Иосифъ Мандрикъ.*

— **„Руска Бесѣда" въ Станіславовѣ** устроює въ своихъ комнатахъ въ недѣлю дня 22 сѣчня перший сихъ мясницъ вечерницѣ зъ танцями. Окремыхъ запросинъ не буде розсылатись. Стро̂й візитовый (для пань вовняный). Хто хоче забавити ся весело, приятно й дешево, того сердечно просимо прибути. Во̂дъ выдѣлу „Рускои Бесѣды" въ Станіславовѣ.

— **Выдѣлъ будо̂вляный загальнои выставы краєвои** розписавъ бувъ конкурсъ на плянъ ситуаційный выставы. Конкурсъ сеи рѣшено дня 15 сѣчня. За основу умѣщеня будынко̂въ и розложеня цѣлои выставы въ парку стрыйско̂мъ принято проектъ hors concurs выготовленый ґр. И. Лубеньско̂мъ, яко найбо̂льше во̂дповѣдаючій условямъ конкурсу и вымогамъ комітету выставы. Зъ присланыхъ на конкурсъ проекто̂въ выбрано два яко найбо̂льше зближенй до ситуаційного пляну ґр. Лубеньского и во̂дзначено ихъ нагородами. Першу нагороду въ высотѣ 100 зр. одержавъ проектъ п. н. „Край" Каз. Пекарского, а другу въ высотѣ 50 зр. проектъ п. н. „Зъ цеголъ будують палаты" Тад. Мостовского.

— Що? рачкують?

— Еге, рачкують. Якъ подо̂йде до насъ, значить, ся сама хороба, то вони, проше вашои милости, рачкують по водѣ и перекидають ся и рачкують... Якъ хто не вмре, то певне одужає. Пилипъ Багнѣй вже одужавъ. А я нѣчого, вашои милости...

Справникъ закликавъ одного, що сидѣвъ у водѣ. Той не обо̂звавъ ся. Справникъ кликнувъ въ друге — не було во̂дповѣди.

— Вони не чують, проше милости, бо трохи вчадѣли — пояснивъ дѣдъ Нечипайло

— Якъ учадѣли?

— Нѣбы того... пяненькіи, бо я имъ давъ таки трохи, ось тутъ... — Дѣдъ показавъ пусту фляшку, що лежала въ пѣску.

— O mein Gott! o mein Gott! — не перестававъ повтаряти здивованый докторъ.

— Закличь сюды старосту и селянъ! — приказавъ справникъ.

Дѣдъ почѣхавъ ся въ голову и хотѣвъ схопити его руку:

— Вашои милости, будьте ласкавй, простѣть, бо люде на селѣ повтѣкали, порозбѣгались, ино зачули вашъ дзвоникъ.

(Дальше буде.

— **Во̂дъ загару** померла у Львовѣ мала дитина Томы Дзядоха, сторожа каменицѣ. Завчасу заткано грубу и во̂дъ того взявъ ся загаръ въ хатѣ. Родичѣ такожь занемогля, але жиють.

— **Самоубійство.** По̂дъофіциръ польнои артилеріѣ Андрѣй Габанекъ, стаціонованый въ Журовици по̂дъ Перемышли, застрѣливъ ся зъ карабіну.

— **Чуже не грѣє.** Въ Рецъ въ долѣшно̂й Австріи арештовано въ послѣдныхъ дняхъ грудня двигаря вуглѣвъ Крайцінґера и его любку служницю Феллінґбаверъ, бо люде доглянули, що они жиють собѣ дуже весело. Коли жандармъ арештувавъ Крайцінґера, знайшовъ при нѣмъ 2300 зр. а Крайцінґеръ казавъ, що до̂ставъ тй грошѣ въ спадщинѣ по якомсь свояку. Позаякъ обое арештованй походили зъ Вѣдня, то дали знати о нихъ и вѣденьско̂й поліціи. Тутъ выслѣджено, що Крайцінґеръ ходивъ давнѣйше на роботу на По̂вно̂чну зелѣзницю и заразъ впало на него по̂дозрѣнє, що то во̂нъ укравъ зъ ваґона почтового крако̂вского поѣзду мѣшокъ зъ грошми, що пропавъ бувъ ще дня 11 грудня а въ котро̂мъ було 2700 зр. При новомъ протоколѣ говоривъ вже Крайцінґеръ, що во̂нъ не до̂ставъ тыхъ грошей въ спадщинѣ, але що знайшовъ ихъ досвѣта на одно̂й изъ улиць у Вѣдни. Зъ того до̂йшли опосля, що Крайцінґеръ служивъ у торговельника вуглемъ Ляста въ то̂мъ само̂мъ домѣ, де, якъ мы то свого часу доносили арештовано, похатницю Фрайду Шерцъ и еѣ доньки, за то, що они украли пачку, въ котро̂й було 3000 зр. а котру дала Шерцово̂й на переховокъ жѣнка Дувида Кіммеля, вѣденьского купця, котрый разомъ въ своимъ братомъ Озією обдуривши другихъ купцѣвъ на больше якъ пятьдесять тысячь золотыхъ утякъ до Америки. Коли у жѣнки Дувида була ревізія, дала она ту пачку Фрайдѣ а та знову своимъ донькамъ, котрй занесли еѣ до пивницѣ и тамъ сховали. Фрайда сказала опосля жѣнцѣ Дувида, що кинула пачку въ Дунай не знаючи, що въ нѣй грошѣ. Тымчасомъ по̂дглянувъ ту пачку сховану въ пивници, Крайцінґеръ, и укравъ еѣ и заразъ на другій день вынѣсъ ся зъ своєю любкою зъ Вѣдня и ставъ гуляти, поки ихъ ажь не замкнули. Чуже добро перейшло неправно ажь въ четвертй руки и нѣкого не загрѣло.

— **Ко̂лько войска въ Европѣ?** Въ 1869 роцѣ могли всѣ державы европейскй поставити до бою до 7 міліоно̂въ воякôвъ, а по 23 лѣтахъ т. є. въ р. 1892 мали вже войска ажь 12 міліоно̂въ 563 тысячь. Въ р. 1869 мала Австро Угорщина 750.000 воякôвъ, а въ р. 1892 вже 1,050.000. Коли бы прийшло теперь до во̂йны, то трижавный союзъ може поставити войска 4,931.000 людей, а противна сторона: Россія и Франція 4,951.000. Якъ бачимо, силы майже ро̂внй.

— **Спритный песъ.** Варшавскй часописи доносять про одного спритного пудля, котрый зрозумѣвъ, що лѣпше въ зимѣ ѣхати собѣ трамваємъ, нѣжь пѣшки ити, и тому що дня вскакує до воза зъ якимсь клункомъ въ зубахъ, ховає ся по̂дъ лавку и такъ доѣздить ажь до одної площѣ, що зве ся замковою. Кондукторы не знали сперши, що пудель носить въ зубахъ, а що во̂нъ, розумѣє ся, не плативъ, то й выкидали его зъ воза. Однакъ вко̂нци позволили ему ѣздити за дармо, бо пересвѣдчили ся, що во̂нъ возивъ снѣдане свому панови, котрый працювавъ въ одно̂мъ склепѣ при улици Ново-медово̂й. Спритный пудель во̂двѣзши снѣданє, вертавъ все до дому пѣшки.

Штука, наука и література.

— **„Записки школяря"** вышли недавно зъ друку въ нашо̂й мовѣ. Написавъ ихъ италійскій писатель Амічісъ, а по нашому розповѣвъ проф. Волод. Шухевичъ. Сй записки въ формѣ оповѣдань школяря III. клясы школъ народныхъ, переложенй на всѣ мовы европейскй. Про нихъ пише критика италійска коротко: „Зо̂йди Италію вздовжь и вширшь, а певно въ кождо̂й хатѣ найдешь Молитовникъ и Амічіса „Записки школяря". — Така то цѣнна книжка для молодѣжи! Славный вченый Монтеґацца якъ прочитавъ сй „Записки", написавъ книжку п. з. „Голова", присвятивъ еѣ Амічісови и такъ ему сказавъ: „По̂въ вѣку я вже не дитина, однакъ коли читавъ я вашй „Записки", то плакавъ я, мовь дитина. Зъ тыхъ слѣзъ постала отся моя книжка „Голова". Прийміть еѣ за нѣжный доказъ мого поважаня. Будьте щасливй!" Книжка коштує лише 20 кр., а має сторо̂нъ 102.

— **Попались,** ро̂зданй сценки Ив. Нечуя Левицкого, вышли накладомъ тов. педаґоґічного и коштують 10 кр. Сй гарнй сценки придають ся дуже до выставъ аматорскихъ, а змальованй вѣрно зъ житя дѣтей, повиннй дати нагоду до урядживаня по школахъ та домахъ аматорскихъ выставъ.

Всячина.

— **Золото лежить неразъ и на дахахъ.** Одна нѣмецка ґазета пише: 3.000 доляро̂въ (6.000 зр.) за цинкову бляху, зняту зъ церковнои вежѣ, се справдѣ высока цѣна, а таки той, хто купивъ стару заржавѣлу бляху зъ церкви Табернакль у Филядельфіи въ Америцѣ, зробивъ на то̂мъ добрый интересъ. Тому ко̂лька лѣтъ здрапано вже фарбу олѣйну, котрою бувъ помальованый дахъ тои церкви и зъ тои фарбы добуто способомъ хемічнымъ золота за 10.000 зр. А золото, що находить ся ще на старо̂й блясѣ цинково̂й, буде ще що найменше сто̂лькожь, або и бо̂льше варта. Походжене того покладу золота дуже дивнє; оно до̂стає ся на дахъ и на вежу церковну зъ недалекои монетарнѣ Сполученыхъ державъ. При топленю и выбиваню золота злѣтає въ воздухъ значна частина его, котра разомъ зъ дымомъ вылѣтає коминомъ и якъ лише стрѣне ся зо̂ свѣжимъ воздухомъ, паде сейчасъ въ низъ. Богато того золота паде на будынокъ монетарнѣ и тому урядники обовязанй по̂дчасъ дощу все ловити воду, що сплыває зъ даху ринвами, и збирати еѣ въ бочкахъ, що стоять у пивницяхъ монетарнѣ, а злученй суть ринвами зъ дахомъ. Тую воду перепускають во̂дтакъ черезъ сита и вовнянй колдры; на нихъ осѣдає золото, змѣшане зъ ро̂жными иншими складниками. Хочь приряды до збираня и задержуваня золота суть дуже докладнй, то таки обчислено, що вода забирає що року до рѣки Деляваре золота на ко̂лька тысячѣвъ доляро̂въ вартости. Смѣте зъ монетарнѣ збирають такожь старанно и продають дорого на ліцитаціи.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Календарь церковный и господарскій.** Рускй свята: дня 12 (24) с. м. Татіяны. 13 (25) Ермола и Стратон. — Латиньскй свята: дня 24 Тимотея; 25 Павла — Всхо̂дъ сонця: дня 23 с. м. о год. 7 мін. 46: захо̂дъ о 4 год. 40 мін.; дня 24 о 7 год. 45 мін.; захо̂дъ о 4 год. 42 мін. — Всхо̂дъ мѣсяця: дня 23 с. м. о 3 год. 17 мін.; захо̂дъ о 8 год. 45 мін.; дня 24 о 4 год. 19 мін.; захо̂дъ о 9 год. 17 мін. — Станъ воздуха за минувшу добу числячи во̂дъ 12 год. въ полудне дня 19 до 12 год. въ полудне дня 20 с. м.: середна теплота була — 12·2° Ц., найвысша — 8.2° Ц. вчера с. м. по полуд.) найнизша — 16·1° Ц. въ ночи. Барометръ иде въ долину (774). Вѣтеръ буде змѣнный, мѣрный, теплота позо̂стане до — 12° Ц. небо буде легко захмарене; погода.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Будапештъ 20 сѣчня. Міністеръ справъ внутрѣшныхъ заявивъ по̂дчасъ дебаты буджетовои, що до вздержаня заходженя на Угорщину россійскихъ жидо̂въ и другихъ чужинцѣвъ выстане во̂дповѣдне примѣнене ординаціѣ громадскои а еміґрація до Америки не дасть ся силою здержати, хиба лишь просвѣтою народу.

Лондонъ 20 сѣчня. Француский посолъ вручивъ въ справѣ интервенціѣ анґлійского посла по̂дчасъ кризы міністеріяльнои въ Египтѣ льордови Росберіому ноту, въ котро̂й сказано, що Франція не може позо̂стати ро̂внодушною на таке дѣло.

Парижъ 20 сѣчня. Ґенеральну дебату надъ буджетомъ зако̂нчено. При дебатѣ надъ буджетомъ міністерства справъ заграничныхъ во̂дкинено поправку Гібґарда, щобы знести кредитъ на посольство при Ватиканѣ 317 голосами противъ 191.

За редакцію во̂дповѣдає **Адамъ Креховецкій**

Оречене хемічнои лябораторіѣ кор. стол. мѣста Львова.

Незрôвнану добрôсть тыхъ дутокъ доказуе отсе оречене хемічнои лябораторіѣ кор. стол. мѣста Львова.

Дутки гігієнічнѣ **С. В. Немойовского** не заключаютъ въ собѣ нѣякихъ шкôдливыхъ здоровлю складовыхъ частей.

ч. 18148. 1892.

До пана Степана Верушъ **Немойовского,** фабриканта дутокъ циґаретовыхъ у Львовѣ.

Зъ порученя маґістрату въ дня 24 марця 1892 ч. 19148 розслѣдôвъ я надôсланый Вами циґаретовый папѣръ, означеный водною написею: **„С. В. Немойовскій“** и пересвѣдчивъ ся, що не мѣстить жадныхъ невластивыхъ складниковъ и такъ пôдъ взглядомъ выдаваного проценту попелу якъ и повстаючого дыму вôдповѣдае зовсѣмъ всѣлякимъ вымогамъ гігієнічнымъ.

Зъ мѣскои лябораторіи хемічнои.
Львôвъ дня 30 марця 1892.

Видѣли въ президіи Маґістрату:

Мохнацкій в. р. президентъ.
Дръ М. Д. Вонсовичь в. р. заприсяженый хемикъ мѣск. и суд.

До кождого пуделка дутокъ, заосмотреного фірмою **С В Немойовскій**, долучае ся повысше оречене хемічнои лябораторіѣ кор. стол. мѣста Львова.

Остерѣгае ся передъ наслѣдованемъ. 6

Набути можна въ склепахъ **С. В. Немойовского** у Львовѣ: Театральна 3, Ягайлоньска 6; въ Краковѣ Суконницѣ 28 и у всѣхъ значнѣйшихъ торговляхъ и трафікахъ.

Ложки столовѣ

зъ альпаки (металю все бѣлого), тузинъ **6.50** зр., — зъ хиньского серебра тузинъ 14 зр. — ложочки до кавы зъ альпаки, тузинъ **3.20** зр., зъ хиньского серебра **7** зр. — поручае **Петро Хштонстовскій**, торговля зелѣзныхъ товарôвъ у Львовѣ капітульна 1 (напротивъ Катедры.)

„ДНѢСТЕРЪ“

Товариство взаимныхъ обезпеченъ

у Львовѣ

заснеоване на пôдставѣ концесіи Высокого ц. к. Міністерства справъ внутрѣшнихъ зъ дня 9 грудня 1891 ч. 22751, розпочало свою дѣяльнôсть дня 15 н. ст. вересня с. р.

„ДНѢСТЕРЪ“, опертый на засадѣ взаимности своихъ членôвъ, обезпечае всяке майно движиме и недвижиме противъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и почислюе можливо найнизшѣ преміи.

Всякѣ шкоды ліквідують ся и выплачують ся сейчасъ по пожарѣ.

Фондъ основный „ДНѢСТРА“ выносить нарвѣ 50.000 зр.

Якъ фондъ основный такъ и контракты заключенѣ зъ першими Товариствами контрасекурацiйными, подають „ДНѢСТРОВИ“ можнôсть обезпечувати якъ найбôльшѣ сумы.

Въ силу договору заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпеченъ въ Краковѣ, — „Днѣстеръ“ приникае обезпеченя на жите у всѣхъ можливыхъ комбінаціяхъ.

Друки якъ и всякѣ поясненя подають Аґенты, установленѣ у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ якъ и

Дирекція „Днѣстра“ 3

у Львовѣ, улиця Театральна число 8.

Изидоръ Воль

ул. Сикстуска ч. 6. у Львовѣ 4

для Галичины одинокій складъ россійского чаю заложеный въ 1870 р.

Побирае що тыждня свѣжѣ посылки дуже доброго чаю зъ Москвы и поручае тойже пôсля долученого цѣнника.

Замовленя выконують ся точно и скоро, такожь за послѣплатою — опакованє франко.

Звертае ся особлившу увагу на три найлучшѣ сорты К. и С. Попова.

Цѣнникъ		зр.	кр.
	½ кільо		
Kaysor,	знамен. черн.	1	60
	„ melange	1	80
Suchong	знаменитый	2	
	найлучш.	2	
	melange P.	3	
MELANGE, караванова		4	
Fu-czu-Fu,	Nr. I.	3	20
	„ II.	4	60
	„ III.	6	
К. и С. Попова	1 р. 60 1 фт.	2	16
	2 „ — „	2	70
	2 „ 50 „	3	40
Высѣвки,	знам. пôвъ кільо	1	60
	ff prima	1	80
	non plus ultra	2	50

Цѣны знижен**ѣ**

Ново уладженый складъ матеріялôвъ аптичныхъ

ЛЕШКА ЦУКЕРА

у Львовѣ улиця Ягайлоньска Ч. 8.

поручае

по найдешевшихъ цѣнахъ матеріялы аптичнѣ, лѣки вскрѣпляючѣ, коньякъ, маляґу, вина лѣчничѣ, средства універсальнѣ, артикулы ґумовѣ, хирурґічнѣ и автоцептичнѣ, перфумерію французьку и англійску. — **Дуже дешево.** 15

Замовы зъ провінціи полагоджують ся вôдворотною почтою.

приготовлене

на

ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ

и до принятя въ

ц. и к. ВОЙСКОВѢ ШКОЛЫ

почнае ся въ приватнôй войсковôй приспособляючей школѣ — **3 лютого с. р.**

Frisch, Wien 1. Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., уперед**ъ** проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ женѣ и корпусѣ вôдъ мінъ и пр.

Проґрамы даромъ.

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ — денна продажь 50.000 к°

Пôдробл**ю**ване забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ и склепахъ зъ ласотками, такожь по цукорняхъ.

Австрійско-угорска

FINANZ-RUNDSCHAU

Признане, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, побôльшити его обемъ а то такъ що до формату якъ и що до змѣсту нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ фінансовѣ и господарскѣ обявы обширно и предметово. Всежъ при томъ можемо числяти, що въ новôй своѣй формѣ нашъ збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, якѣ на насъ накладае побôльшене обему, высокôсть предплаты зостае незмѣнена, така якъ доси, бо мы намагаємо знайти бôльше розповсюднене.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатій змѣстомъ числа 1 зр.

Адміністрація: Wien, I Wollnerstrasse 11

Антикварска оферта.

МАЙЕРЪ, ЛЕКСИКОНЪ

4 (найновѣйше) выдане

16 елеґантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ нови, замѣсть

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

Поручае ся 9

торговлю винъ ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львовѣ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.